

31984L0491

L 274/11

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

17.10.1984

DYREKTYWA RADY
z dnia 9 października 1984 r.
w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do
zrzutów heksachlorocykloheksanu

(84/491/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/464/EWG z 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 i 12,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu ochrony środowiska wodnego Wspólnoty przed zanieczyszczeniem przez niektóre substancje niebezpieczne, art. 3 dyrektywy 76/464/EWG wprowadza system uprzednich zezwoleń ustalający normy emisji dla zrzutów substancji wymienionych w wykazie I w Załączniku do tej dyrektywy; art. 6 wymienionej dyrektywy przewiduje, że dla tych norm emisji należy ustanowić wartości dopuszczalne, jak również wskaźniki jakości dla środowiska wodnego dotkniętego tymi odprowadzanymi substancjami;

heksachlorocykloheksan (zwany dalej jako HCH) jest związkiem organicznohalogenowym i jest zawarty w wykazie I ze względu na swoją toksyczność, trwałość i bioakumulację;

Państwa Członkowskie są zobowiązane do stosowania wartości dopuszczalnych, z wyjątkiem przypadków gdy mogą one stosować wskaźniki jakości;

ponieważ zanieczyszczenia spowodowane bezpośrednimi zrzutami HCH do wody są wytwarzane, w dużym stopniu, przez przedsiębiorstwa, które produkują, przetwarzają i, jako czynność drugoplanową, wytwarzają go w tym samym miejscu, powinny być wyznaczone wartości dopuszczalne dla zrzutów z takich przedsiębiorstw oraz ustanowione wskaźniki jakości dla środowiska wodnego, do którego odprowadza się HCH z takich przedsiębiorstw;

wpływ innych bezpośrednich przemysłowych źródeł zanieczyszczenia HCH jest również ważny; w przypadku takich zrzutów, dla których z przyczyn technicznych nie jest możliwe ustanowienie wartości dopuszczalnych dla zrzutów na poziomie Wspólnoty, Państwa Członkowskie powinny niezależnie ustalić normy emisji, biorąc pod uwagę najlepsze dostępne środki techniczne;

Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że środki podjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą nie wpływają na wzrost zanieczyszczenia gleby i powietrza;

należy ustanowić szczególną procedurę monitorowania, aby umożliwić Państwom Członkowskim wykazanie, iż wskaźniki jakości są dotrzymywane;

w celu skutecznego wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy należy ustanowić przepis w sprawie monitorowania przez Państwa Członkowskie środowiska wodnego dotkniętego oddziaływaniem zrzutów HCH;

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 215 z 11.8.1983, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 127 z 14.5.1984, str. 138.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 57 z 29.2.1984, str. 1.

ważne jest, aby co pięć lat Komisja przekazywała Radzie porównawczą ocenę realizacji niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie;

ponieważ woda gruntowa jest przedmiotem dyrektywy 80/68/EWG ⁽¹⁾, jest ona wyłączona z zakresu niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia wartości dopuszczalne dla norm emisji HCH w zrzutach odprowadzanych z zakładów przemysłowych, określonych w art. 2 lit. g) niniejszej dyrektywy,
- zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia wskaźniki jakości dla HCH w środowisku wodnym,
- zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia terminy spełnienia warunków określonych w zezwoleniach udzielonych przez właściwe władze Państw Członkowskich w odniesieniu do istniejących zrzutów HCH,
- zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia metody referencyjne dla pomiaru umożliwiające określenie stężenia HCH w zrzutach i w środowisku wodnym,
- zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG ustanawia procedurę monitorowania,
- wymaga od Państw Członkowskich współpracy w przypadku zrzutów, które oddziałują na wody więcej niż jednego Państwa Członkowskiego.

2. Niniejsza dyrektywa stosuje się do wód, określonych w art. 1 dyrektywy 76/464/EWG, z wyjątkiem wód gruntowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „HCH”

oznacza izomery 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksachlorocykloheksanu;

b) „lindan”

oznacza produkt zawierający przynajmniej 99 % γ -izomeru 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksachlorocykloheksanu;

c) „ekstrakcja lindanu”

oznacza oddzielenie lindanu od mieszaniny izomerów heksachlorocykloheksanu;

d) „wartości dopuszczalne”

oznaczają wartości dopuszczalne określone w załączniku I;

e) „wskaźniki jakości”

oznaczają wymagania określone w załączniku II;

f) „przetwarzanie HCH”

oznacza proces przemysłowy obejmujący produkcję lub wykorzystanie HCH lub inne procesy przemysłowe, w których obecność HCH jest nieunikniona;

g) „zakład przemysłowy”

oznacza każdy zakład, w którym przetwarza się HCH lub jakąkolwiek inną substancję zawierającą HCH;

h) „istniejący zakład”

oznacza zakład przemysłowy działający w dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy;

i) „nowy zakład” oznacza:

- zakład przemysłowy, który zaczął działać po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy,
- istniejący zakład przemysłowy, którego zdolność do produkcji lub przetwarzania HCH znacznie wzrosła po dniu notyfikacji niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

1. Wartości dopuszczalne, terminy, do których należy się do nich dostosować, oraz procedura monitorowania zrzutów są ustanowione w załączniku I.

2. Wartości dopuszczalne są normalnie stosowane w miejscu, w którym ścieki zawierające HCH są odprowadzane przez zakład przemysłowy.

Jeśli wody ściekowe zawierające HCH są oczyszczane poza zakładem przemysłowym, w zakładzie oczyszczania ścieków przeznaczonym do usuwania HCH, zainteresowane Państwo Członkowskie może zezwolić na zastosowanie wartości dopuszczalnych w miejscu, w którym ścieki są odprowadzane przez zakład oczyszczania ścieków.

3. Zezwolenia określone w art. 3 dyrektywy 76/464/EWG muszą zawierać przepisy co najmniej tak rygorystyczne jak te zawarte w załączniku I do niniejszej dyrektywy, chyba że Państwo Członkowskie przestrzega przepisów art. 6 ust. 3 dyrektywy 75/464/EWG, na podstawie załączników II i IV do niniejszej dyrektywy.

Zezwolenia podlegają przeglądowi co najmniej raz na cztery lata.

4. Bez uszczerbku dla swoich zobowiązań wynikających z ust. 1—3 oraz przepisów dyrektywy 75/464/EWG, Państwa Członkowskie mogą przyznawać zezwolenia nowym zakładom tylko wtedy, gdy zakłady te stosują normy odpowiadające najlepszym dostępnym środkom technicznym, kiedy jest to konieczne do usunięcia zanieczyszczeń, zgodnie z art. 2 wymienionej dyrektywy lub w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43.

Niezależnie od przyjętych metod, jeżeli z przyczyn technicznych zamierzone środki nie odpowiadają najlepszym dostępnym środkom technicznym, Państwo Członkowskie przedstawia Komisji uzasadnienie tych powodów, przed wydaniem jakiegokolwiek zezwolenia.

Komisja przekazuje niezwłocznie to uzasadnienie innym Państwom Członkowskim i przesyła wszystkim Państwom Członkowskim sprawozdanie zawierające jej opinię, w możliwie najkrótszym czasie, w sprawie odstępstwa określonego w akapicie drugim. W razie potrzeby, Komisja w tym samym czasie przedstawia Radzie odpowiednie wnioski.

5. Referencyjna metoda analizy używana dla określenia obecności HCH podana jest w załączniku III (1). Można korzystać z innych metod pod warunkiem że limity wykrywania, precyzyjność i dokładność takich metod są co najmniej tak dobre jak ustanowiono w załączniku III (1). Dokładność wymagana dla pomiarów ścieków podana jest w załączniku III (2).

6. Państwa Członkowskie zapewniają, że środki podjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą nie powodują wzrostu zanieczyszczenia HCH innego podłoża, szczególnie powietrza i gleby.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie, których to dotyczy, są odpowiedzialne za monitorowanie środowiska wodnego, dotkniętych oddziaływaniem zrzutów przemysłowych.

W przypadku zrzutów, które oddziałują na wody więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, zainteresowane Państwa Członkowskie współdziałają ze sobą mając na względzie harmonizację procedur nadzorowania.

Artykuł 5

1. Komisja przygotowuje porównawczą ocenę realizacji niniejszej dyrektywy przez Państwa Członkowskie na podstawie informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 13 dyrektywy 76/464/EWG, na jej wniosek, który musi być przedstawiany oddzielnie dla każdego przypadku. Informacje te zawierają w szczególności:

- szczegóły dotyczące zezwoleń ustanawiających normy emisji dla zrzutów HCH,
- wyniki dokonania spisu HCH, który został zrzuty do wód, określonych w art. 1 ust. 2,
- wyniki pomiarów dokonanych przez krajową sieć ustanowioną w celu określenia stężenia HCH.

2. Komisja przesyła Radzie ocenę porównawczą, określoną w ust. 1, co pięć lat, a po raz pierwszy cztery lata po notyfikacji niniejszej dyrektywy.

3. W przypadku zmiany stanu wiedzy naukowej, dotyczących głównie toksyczności, trwałości i akumulacji rtęci w organizmach żywych i osadach, lub w przypadku udoskonalenia najlepszych dostępnych środków technicznych, Komisja przedstawia odpowiednie wnioski Radzie w celu zastrzeżenia, gdy jest to konieczne, wartości dopuszczalnych i wskaźników jakości lub ustanowienia dodatkowych wartości dopuszczalnych i dodatkowych wskaźników jakości.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1986 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 9 października 1984 r.

W imieniu Rady

J. BRUTON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WARTOŚCI DOPUSZCZALNE, TERMINY ICH OSIĄGNIĘCIA ORAZ PROCEDURA MONITOROWANIA ZRRZUTÓW

1. Wartości dopuszczalne i terminy

Sektor przemysłowy ^(a)	Jednostka pomiarowa	Wartości dopuszczalne ^(d) które mają obowiązywać od	
		1 kwietnia 1986 r.	1 października 1988 r.
1. Zakład do produkcji HCH	gramy HCH na tonę HCH wyprodukowanego ^(b)	3	2
	miligramy HCH na litr zrzutu ^(c)	3	2
2. Zakład do ekstrakcji lindanu	gramy HCH na tonę HCH poddanego działaniu ^(b)	15	4
	miligramy HCH na litr zrzutu ^(c)	8	2
3. Zakład, w którym ma miejsce produkcja HCH i ekstrakcja lindanu	gramy HCH na tonę HCH wyprodukowanego ^(b)	16	5
	miligramy HCH na litr zrzutu ^(c)	6	2

^(a) Wartości dopuszczalne zawarte w tabeli zawierają także wszelkie zrzuty będące skutkiem przygotowywania lindanu w tym samym miejscu.

Rada, w razie konieczności, określi wartości dopuszczalne, a następnie odpowiednie środki dla sektorów przemysłowych oczyszczających HCH, które nie są wymienione w tej tabeli, w szczególności dla zakładów przemysłowych przygotowujących lindan do produkcji środków ochronnych dla roślin, drewna i kabli. W międzyczasie Państwa Członkowskie ustalą niezależnie normy emisji dla zrzutów z takich zakładów, biorąc pod uwagę najlepsze dostępne środki techniczne.

^(b) Wartości dopuszczalne według wagi (średnia miesięczna).

^(c) Wartości dopuszczalne według stężenia (obciążone przepływem średnie miesięczne stężenie HCH).

^(d) Wartości dopuszczalne stosowane do całkowitej ilości HCH obecnego we wszystkich zrzutach wody zawierającej HCH pochodzącej z terenu zakładu przemysłowego.

2. Wartości dopuszczalne wyrażone jako stężenia, które w zasadzie nie mogą zostać przekroczone, są podane w powyższej tabeli. W żadnym przypadku wartości dopuszczalne wyrażone jako maksymalne stężenia nie mogą być większe niż wartości dopuszczalne według wagi podzielone przez zapotrzebowanie na wodę na tonę wyprodukowanego lub przetworzonego HCH.

Wartości dopuszczalne według wagi podane w powyższej tabeli, wyrażone w kategoriach ilości zrzutu HCH w stosunku do ilości HCH wyprodukowanego lub poddanego działaniu, muszą zgadzać się we wszystkich przypadkach.

3. Średnie dzienne wartości dopuszczalne, gdy są monitorowane zgodnie z przepisami w pkt 4 i 5 poniżej, są dwa razy takie jak odpowiadające im średnie miesięczne wartości dopuszczalne podane w powyższej tabeli

4. Procedura monitorowania musi zostać ustalona, by sprawdzić, czy zrzuty odpowiadają normom emisji, które zostały ustalone zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Niniejsza procedura musi zapewnić pobranie i analizę próbek i pomiar zrzutu, a także ilości wyprodukowanego lub przetworzonego HCH. Jeśli ilość wyprodukowanego i przetworzonego HCH jest niemożliwa do określenia, procedura monitorowania może, w ostatecznym wypadku, zostać oparta na ilości HCH, która prawdopodobnie zostanie wyprodukowana lub przetworzona w danym okresie, biorąc pod uwagę działające zakłady produkcyjne oraz w ramach limitów, o które zostało oparte zezwolenie.

5. Zostanie pobrana reprezentatywna próbka zrzutu, trwającego przez okres 24 godzin. Ilość zrzutu HCH w ciągu miesiąca musi zostać obliczona na podstawie dziennych ilości zrzutu HCH.

Można jednak wprowadzić uproszczoną procedurę monitorowania w przypadku gdy zakłady przemysłowe nie odprowadzają więcej niż 3 kg HCH rocznie.

ZAŁĄCZNIK II

WSKAŹNIKI JAKOŚCI

Dla Państw Członkowskich stosujących wyjątek przewidziany w art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG, normy emisji, jakie Państwa Członkowskie muszą ustanowić i zapewnić ich przestrzeganie, zgodnie z art. 5 niniejszej dyrektywy, zostaną ustalone w sposób zapewniający spełnienie odpowiedniego wskaźnika lub wskaźników jakości spośród tych, które są wymienione poniżej na obszarze dotkniętym oddziaływaniem zrzutów HCH. Właściwa władza określa w każdym przypadku ten obszar i spośród wskaźników jakości wymienionych w ust. 1 wybiera wskaźnik lub wskaźniki, które uważa za odpowiednie, uwzględniając przeznaczenie danego obszaru, biorąc pod uwagę fakt, że celem niniejszej dyrektywy jest usunięcie wszystkich rodzajów zanieczyszczeń.

1. Następujące wskaźniki jakości ⁽¹⁾, które zostaną zmierzone w miejscu położonym dostatecznie blisko miejsca zrzutu, zostają niniejszym ustanowione zgodnie z art. 2 dyrektywy 76/464/EWG w celu eliminacji zanieczyszczeń w rozumieniu tej dyrektywy ⁽²⁾.
 - 1.1. Całkowite stężenie HCH w śródlądowych wodach powierzchniowych dotkniętych jego odprowadzaniem nie może przekraczać 100 nanogramów na litr.
 - 1.2. Całkowite stężenie HCH w wodach ujścia rzek i terytorialnych wodach morskich nie może przekraczać 20 nanogramów na litr.
 - 1.3. W przypadku wody używanej do pozyskiwania wody pitnej zawartość HCH musi odpowiadać wymogom dyrektywy 75/440/EWG ⁽³⁾.
2. Oprócz powyższych wymogów stężenie HCH w śródlądowych wodach powierzchniowych musi zostać określone przez krajową sieć, określoną w art. 5 niniejszej dyrektywy, a wyniki muszą zostać porównane z całkowitym stężeniem HCH w wysokości 50 nanogramów na litr.

Jeśli stężenie to nie jest spełnia powyższych wymogów w żadnym z miejsc krajowej sieci, o powodach należy powiadomić Komisję.
3. Całkowite stężenie HCH w osadach i/lub mięczakach i/lub skorupiakach i/lub rybach nie może w sposób znaczny wzrastać z upływem czasu.
4. Jeżeli do wód w danym obszarze stosuje się kilka wskaźników jakości, wody te muszą spełniać każdy z nich.

⁽¹⁾ Stężenia wskazane w pkt 1.1 i 1.2 są minimalnymi wymogami koniecznymi do ochrony życia wodnego przed zanieczyszczeniami w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. e) dyrektywy 76/464/EWG.

⁽²⁾ Z wyjątkiem wskaźnika jakości w pkt 1.3 wszystkie stężenia odnoszą się do średniej arytmetycznej wyników uzyskanych w ciągu jednego roku.

⁽³⁾ Dyrektywa 75/440/EWG dotyczy jakości wymaganej dla wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 26). Ustala ona obowiązkową wartość „ogólnych pestycydów” (łącznie z HCH).

ZAŁĄCZNIK III

METODY POMIARU

1. Porównawczą metodą analizy do określenia stężenia danych substancji w zrzutach i w wodach jest chromatografia gazowa z detekcją wychwytu elektronu po ekstrakcji za pomocą odpowiednich rozpuszczalników i oczyszczania.

Dokładność ⁽¹⁾ i precyzja ⁽¹⁾ metody musi wynosić $\pm 50\%$ przy stężeniu, które odpowiada podwójnej wartości limitu wykrywania.

Limit wykrywania ⁽¹⁾ musi wynosić:

- w przypadku zrzutów, jedną dziesiątą stężenia wymaganego w miejscu pobrania próbek;
- w przypadku wód podlegających wskaźnikom jakości:
 - i) dla powierzchniowych wód śródlądowych, jedną dziesiątą stężenia wskazanego we wskaźnikach jakości;
 - ii) dla wód ujścia rzek i terytorialnych wód morskich, jedną piątą stężenia wskazanego we wskaźnikach jakości;
- w przypadku osadów, 1 $\mu\text{g/kg}$ suchej masy;
- w przypadku organizmów żywych, 1 $\mu\text{g/kg}$ masy w stanie zawierającym wodę.

2. Pomiary przepływu ścieków muszą zostać przeprowadzone z dokładnością $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ Definicje tych terminów podane są w dyrektywie Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotyczącej metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44).

ZAŁĄCZNIK IV

PROCEDURA MONITOROWANIA DLA WSKAŹNIKÓW JAKOŚCI

1. Dla każdego zezwolenia przyznanego na mocy niniejszej dyrektywy, właściwe władze określą ograniczenia, procedurę monitorowania oraz terminy dostosowania się do odpowiedniego wskaźnika lub wskaźników jakości.
 2. Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 76/464/EWG, dla każdego wybranego i stosowanego wskaźnika jakości Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji następujące informacje:
 - punkty zrzutu, a także sposoby rozproszenia,
 - obszar, na którym stosuje się wskaźnik jakości,
 - lokalizacja punktów poboru próbek,
 - częstotliwość pobierania próbek,
 - metody pobierania próbek i pomiaru,
 - uzyskane wyniki.
 3. Próbki muszą być odpowiednio reprezentatywne dla jakości środowiska wodnego na obszarze, na który oddziałują zrzuty, a częstotliwość pobierania próbek musi być wystarczająca do wykazania wszelkich zmian w środowisku wodnym, biorąc w szczególności pod uwagę naturalne wahania w warunkach hydrologicznych.
-